



DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

London, dnia 27 lipca 1985 roku

No.3

CZĘŚĆ II

DZIAŁ URZĘDOWY

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 8 lipca 1985 r. o rozwiązaniu Oddziału Rady
Narodowej RP na obszarze NRF str. 26

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lipca 1985 r. o powołaniu Komisji Organiza-
cyjnej celem przygotowania projektu nowego składu
personalnego Oddziału Rady Narodowej RP w NRFstr. 27

Zwolnienie Ministrastr. 27

Mianowanie Ministrastr. 28

Zgon Ministra Informacjistr. 28

Zwolnienie Delegata Rządu na Nową Zelandięstr. 28

Powołanie Delegata Rządu na Nową Zelandięstr. 29

Powołanie delegata Rządu w Reading, w Angliistr. 29

Komunikat o nadaniu Orderu "Odrodzenia Polski".....str. 29

Komunikat o nadaniu Złotego Krzyża Zasługistr. 31

Komunikat o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługistr. 33

Komunikat o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługistr. 34

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Komunikat Kancelarii Cywilnej Prezydenta
Rzeczypospolitej z pobytu Księdza Prymasa
Józefa Kardynała Glempa Str. 35

Komunikat Kancelarii Cywilnej Prezydenta
Rzeczypospolitej w obiedzie polsko-czechosłowackim Str. 37

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 8 lipca 1985 r.

o rozwiązaniu Oddziału Rady Narodowej RP
na obszarze N.F.F.

Na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1979 r. o utworzeniu Oddziału Rady Narodowej RP na obszarze Niemieckiej Republiki Federalnej /Dz.U.R.P. No.5, poz.3 z 1979 r./ oraz art. 12 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 listopada 1977 o zmianie Statutu Rady Narodowej RP i załącznika do Statutu /Dz.U.R.P. No.3, poz. 3 z 1977 r./ -

przychylając się do wniosku Rządu z dnia 8 lipca 1985 r. rozwiązuję Oddział Rady Narodowej RP na obszarze Niemieckiej Republiki Federalnej z dniem 8 lipca 1985 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ

/-/ Kazimierz SABBAT

/-/ Edward RACZYŃSKI

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lipca 1985 r.

W związku z zarządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 lipca 1985 roku o rozwiązaniu Oddziału Rady Narodowej Rzeczypospolitej na obszarze Niemieckiej Republiki Federalnej /Dz.U.R.P.No.3 z 1985 r./, oraz art.15 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1979 roku o utworzeniu Oddziału Rady Narodowej R.P. na obszarze Niemieckiej Republiki Federalnej /Dz.U.R.P.No.5 z dnia 30 sierpnia 1979r./,

powołuję Komisję Organizacyjną celem przygotowania projektu nowego składu personalnego Oddziału Rady.

W skład Komisji Organizacyjnej wchodzi 5 osób, a mianowicie:

p. Wincenty Broniówj-Orliński,
p. Zdzisław Kołodziejcki,
p. Jacek Kowalski,
p. Stanisław Mikiciuk,

wszyscy zamieszkałi na terenie Niemieckiej Republiki Federalnej. Przewodnictwo Komisji zgodził się przyjąć p. Zygmunt Szadkowski, Przewodniczący Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej w Londynie.

PREZES RADY MINISTRÓW

/-/ Kazimierz Sabbat

ZWOLNIENIE MINISTRA

Do Pana
Ministra Komandora Bohdana Wrońskiego w Londynie

Przychylając się do Pańskiej prośby zwalnam Pana z urzędu Ministra.

Londyn 1 marca 1985 r.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

/-/Edward Raczyński

/-/Kazimierz Sabbat

MIANOWANIE MINISTRA

Do Pana
Ppłk. dypl. Jerzego Morawicza w Londynie.

Mianuję Pana Ministrem Spraw Wojskowych

Londyn 1 marca 1985r.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

/-/ Edward Raczyński

/-/Kazimierz Sabbat

ZGON MINISTRA INFORMACJI

Dnia 29 kwietnia 1985 roku zmarł w Londynie ppłk. dypl.
pilot Roman Czerniewski, Minister Informacji od dnia 12 lipca
1978 roku.

Pochowany został na polskim cmentarzu w Newark.

ZWOLNIENIE DELAGATA RZĄDU R.P.

Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych,
na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia
30 marca 1955 r. o Delegatach Rządu Rzeczypospolitej Polskiej
/Dz.U,R.P. No.1 z 1955r. poz.1/ przychylając się do własnej
prośby, odwołała z dnia 14 lipca 1985 r.

pana Jerzego Pobóg-Jaworowskiego ze stanowiska
Delegata Rządu R.P. na Nową Zelandię.

POWOŁANIE DELEGATA RZĄDU R.P.

Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych, na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 marca 1955 r. o Delegatach Rządu Rzeczypospolitej Polskiej /Dz.U.R.P. No.1 z 1955 r. poz.1/, powołała z dniem 15 lipca 1985 r.

pana Zbigniewa Piotrowskiego na Delegata Rządu R.P. na Nową Zelandię.

POWOŁANIE DELEGATA RZĄDU R.P.

Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Emigracji, na podstawie art.4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej /Dz.U.R.P. No.1 z 1955 r. poz.1/ powołała z dniem 1 marca 1980 r.

pana Józefa Brydę na stanowisko Delegata Rządu R.P. w Reading, w Anglii.

KOMUNIKAT O NADANIU ORDERU "ODRODZENIA POLSKI"

Na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. /Dz.U.R.P. No.24 poz.137/ Prezydent Rzeczypospolitej nadał zarządzeniem z dnia 10 lutego 1985 r.

Krzyż Oficerski Orderu "Odrodzenia Polski":

Konstantemu Okołów-Zubkowskiemu w Anglii za pracę niepodległościową i społeczną,
Inż. Stanisławowi Piaskowskiemu w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej za prace historyczno-morskie marynarki wojennej.

Zarządzeniem z dnia 3 maja 1985 r. Krzyż Komandorski Orderu "Odrodzenia Polski":

prof. Kazimierzowi Wodzickiemu w Nowej Zelandii za całokształt wybitnej wieloletniej pracy w służbie zagranicznej i opiekę nad uchodźcami Polakami po II wojnie światowej

Krzyż Oficerski Orderu "Odrodzenia Polski":

Tadeuszowi A. Pawłowicz w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej za wybitną działalność niepodległościową i społeczną,
 Krzysztofowi Łańcuckiemu, B.Sc., M.A.I.P. w Australii za wieloletnią, wybitną działalność niepodległościową i społeczną,
 Witoldowi A. Deimel w Anglii za zasługi w pracy niepodległościowej i społecznej,
 Inż. Arch. Tadeuszowi Lesisz w Anglii za całokształt działalności społecznej oraz kulturalnej w zakresie polskiej sztuki sakralnej.

Krzyż Kawalerski Orderu "Odrodzenia Polski":

Ppłk Maksymilianowi E. Bociek w Anglii za wieloletnią pracę niepodległościową i społeczną,
 Albinowi Kiernożyckiemu w Anglii za wieloletnią działalność kulturalno-oświatową i społeczną,
 Stanisławowi Lisajowi w Anglii za wieloletnią działalność społeczną,
 Felicjanowi Łukasiewiczowi w Anglii za zasługi położone w pracy społecznej oraz na rzecz Skarbu Narodowego,
 Wacławowi Ostoja-Starzewskiemu w Anglii za wieloletnią ofiarną pracę niepodległościową i społeczną,
 Tadeuszowi Pacuła w Anglii za działalność niepodległościową i społeczną,
 Stanisławowi Pola w Anglii za wieloletnią pracę niepodległościową i społeczną,
 Leszkowi Spaczyńskiemu w Anglii za działalność niepodległościową i społeczną,
 Dr. Henrykowi Vogelfaenger w Anglii za całokształt wieloletniej pracy artystycznej w zespole "Lwowska Fala",
 Janowi Żurawskiemu w Anglii za działalność niepodległościową i społeczną oraz na rzecz Skarbu Narodowego,
 Ks. Ksaweremu Soleckiemu w Argentynie za wieloletnią pracę niepodległościową i społeczną,
 Ks. Dr. Jackowi Przygoda w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej za niepodległościową działalność i naukowe prace z dziedziny kultury i historii Polski,
 Zarządzeniem z dnia 13 maja 1985 r. Krzyż Oficerski Orderu "Odrodzenia Polski":

ks Prałatowi Józefowi Gołąb w Anglii za całokształt wybitnej, wieloletniej pracy niepodległościowej,
 Mjr. dypl. pil. Tadeuszowi Andersz w Anglii za wieloletnią działalność niepodległościową i społeczną,
 Ks. Prałatowi Witoldowi Kiedrowskiemu we Francji za całokształt wieloletniej pracy niepodległościowej i społecznej wśród Polonii Francuskiej oraz charytatywnej na rzecz pomocy potrzebującym w Kraju,

Gen.Bryg.Ks.Prałatowi Alphonse J.V. Fiedorczyk, obywatelowi amerykańskiemu za wybitną działalność na rzecz Polonii Amerykańskiej.

KOMUNIKAT O NADANIU ZŁOTEGO KRZYŻA ZASŁUGI

Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dnia 3 maja 1985 r. nadał:

Złoty Krzyż Zasługi po raz drugi:

Burski Jerzy w Wielkiej Brytanii
Kazuń Władysław w Kanadzie
Karpiński Mieczysław w Wielkiej Brytanii
Malik Franciszek w Wielkiej Brytanii
Mokrzycki Wacław w Kanadzie
Podkowski Janusz R. w Wielkiej Brytanii
Szołdra Halina w Wielkiej Brytanii

Złoty Krzyż Zasługi po raz pierwszy:

Bąk Jan w USA
Bergman Paulina w Brazylii
Dr.Bide Michał w USA
Bijas Jan we Francji
Bogusławlewicz Marian Edmund w Argentynie
Borowicz Edward w USA
Czerkawska Lucja w USA
Czerniawska Irena w Wielkiej Brytanii
Domeisen-Kuhne Walter w Szwajcarii
Drożak Kazimierz w Wielkiej Brytanii
Dubrawski Władysław w Wielkiej Brytanii
Dudzicka Danuta w Wielkiej Brytanii
Francis Richard Maurice w Wielkiej Brytanii
Futro Stefan w USA
Garmada Stanisław w Wielkiej Brytanii
Gonerko Jerzy w Kanadzie
Grzeszkiewicz Wiktor we Francji
Heeba-Heule Paul w Szwajcarii
Hofer-Furrer Marta w Szwajcarii
Hołdys Barbara w Wielkiej Brytanii
Iwanowski Piotr w Argentynie

Jarmulska Janina w W. Brytanii
 Jaroszyński Brunon E. w Kanadzie
 Jezierski Alfons S. w U.S.A.
 Kalinkiewicz Kazimierz w W. Brytanii
 Kapella Bohdan we Francji
 Kątny Henryk w W. Brytanii
 Kieniewicz Henryk w W. Brytanii
 Kopydłowski Józef w W. Brytanii
 Kotlarz Jan w Australii
 Krajewski Edmund w Kanadzie
 Lipińska Wiesława Maria w Argentynie
 Łojewski Bolesław w U.S.A.
 Miętkowski Henryk w W. Brytanii
 Mięka Janina w U.S.A.
 Nowatkiewicz Franciszek w W. Brytanii
 Olizar Bohdan w W. Brytanii
 Ortyl Kazimierz w W. Brytanii
 Plewa Jan w W. Brytanii
 Pomorska Alina w Belgii
 Poszumski Eugeniusz we Włoszech
 Rajchel Stanisław w W. Brytanii
 Raczek Józef we Francji
 Rehbindler Jerzy w Argentynie
 Roefler Stanisław w W. Brytanii
 Romel Wiktor we Francji
 Seidl Henryk S. w U.S.A.
 Szymko Juri w Kanadzie
 Skrodzki Jerzy w Kanadzie
 Sołujan Alfons w W. Brytanii
 Sroka Tadeusz w W. Brytanii
 Szczygieł Morton w W. Brytanii
 Szwałgis Franciszek w W. Brytanii
 Tomaszewska Romualda K. w W. Brytanii
 Mjr De Villiers Neville w Płd. Afryce
 Venema Harry w Holandii
 Wąsowicz Bolesław w Argentynie
 Wolny Leon w W. Brytanii
 Wołoszynowicz Roman w Australii
 Woźniakowa Jadwiga w Argentynie
 Załot Stanisław J. w Kanadzie
 Zieliński Tadeusz w W. Brytanii
 Żegota-Januszajtis Jerzy w W. Brytanii

KOMUNIKAT O NADANIU SREBRNEGO KRZYŻA ZASŁUGI

Prezes Rady Ministrów zarządzeniem z dnia 3 maja 1985 r.
nadał:

Srebrny Krzyż Zasługi po raz drugi:

Kamphuis-Jabłońska Karolina w Holandii
Milner Czesław w W. Brytanii

Srebrny Krzyż Zasługi po raz pierwszy:

Aniołek Maria w W. Brytanii
Augustyn Helena w U.S.A.
Berkiet Stanisław w W. Brytanii
Chruściel Stanisław w U.S.A.
Czerkies Jan w Kanadzie
Daszczyński Józef w Kanadzie
Dąbrowski Paweł w U.S.A.
Długołęcki Marian w W. Brytanii
Dobosz Jan w Australii
Dziemko Włodzimierz w W. Brytanii
Dziendziel Maria w Australii
Furmaniak Sergiusz w Kanadzie
Gonkiewicz Stanisław we Francji
Gorziewicz Julia w W. Brytanii
Hołyńska Paulina w W. Brytanii
Jabłońska Maria w Australii
Kałiski Wiktor Antoni w Argentynie
Kamphuis Egbert Antoni w Holandii
Kiedacz-Radziejowska Anna w U.S.A.
Kielar-Bełkowska Zdzisława w W. Brytanii
Kląk Harriet w W. Brytanii
Kohontek Henryk w Australii
Konop Ryszard w W. Brytanii
Kowzan Jan w W. Brytanii
Kupis Marian w W. Brytanii
Masłowski Bazyli w W. Brytanii
Mazur Grzegorz w W. Brytanii
Modzelewska Maria w Australii
Morrisey Clarencé w U.S.A.
Narzymska Maria w W. Brytanii
Nieman Zofia w W. Brytanii
Nowak Czesław M. w U.S.A.
Oleszczuk Bolesław w W. Brytanii

Olszak Antoni w W. Brytanii
 Pogorzelska Bożena w Australii
 Połacik Katarzyna w Australii
 Pieniążek Izabela w Kanadzie
 Porankiewicz Zygmunt w W. Brytanii
 Rafalik Stanisław w Argentynie
 Roefler Irma w W. Brytanii
 Rospędziowski Jan w W. Brytanii
 Rutkowski Lucjan w U.S.A.
 Rymaszewski Edward w W. Brytanii
 Rymaszewska Marty w W. Brytanii
 Rybczyk Kazimierz w U.S.A.
 Salmin De Gebarski Luigina w Argentynie
 Ścigała Helena w U.S.A.
 Siemicki Bogdan w W. Brytanii
 Śmieszalski Franciszek w W. Brytanii
 Soroko Józef w U.S.A.
 Soszynska Helena w Australii
 Świderski Fabian w W. Brytanii
 Schafer Cester w U.S.A.
 Schroter Stanisław G. w U.S.A.
 Szebel Alfred w U.S.A.
 Szostakiewicz Janina w Australii
 Szczurek-Solarska Lidia w Argentynie
 Timmermans-Cool Jolanda J. w Holandii
 Tuchalski Edmund w W. Brytanii
 Werner Stanisław w U.S.A.
 Wertek Franciszek w Australii
 Wnuk Kamila w Australii
 ś.p. Wrążej Władysław J. w Kanadzie
 Zarski Wiktor w W. Brytanii
 Zebzda Stanisław w U.S.A.
 Żabicki Ludwik w U.S.A.

KOMUNIKAT O NADANIU BRĄZOWEGO KRZYŻA ZASŁUGI

Prezes Rady Ministrów zarządzeniem z dnia 3 maja 1985 r. nadał:

Brązowy Krzyż Zasługi po raz pierwszy

Jarocka Eugenia w W. Brytanii
 Mazur Czesława w W. Brytanii
 Mindikowski Edward we Francji
 Moreton-Szczerba Władysław w Kanadzie
 Mrozek Józef we Francji
 Pawlak Antoni we Francji
 Szczepaniak Jan we Francji
 Zawadka Antoni w W. Brytanii

DZIAŁ NIEURZEDOWY

Komunikat Kancelarii Cywilnej Prezydenta R.P.
z pobytu Księdza Prymasa Józefa Kardynała
Glempa.

W dniach od 21 lutego do 4 marca 1985 r. przebywał w W. Brytanii z wizytą duszpasterską Ksiądz Prymas Polski Józef Kardynał Glemp. Był to pierwszy po 55 latach kontakt osobisty tak wysokiej zwierzchności kościelnej z Polakami w tym kraju. Poprzednio w roku 1930 odwiedził Anglę Ks. Kardynał August Hlond. We czwartek 28 lutego b.r. w czasie licznego spotkania ze społecznością polską Księdza Prymasa w sali parafialnej przy kościele p.w. Chrystusa Króla w londyńskiej dzielnicy Balham - Prezes Rady Ministrów Rządu Polskiego na Uchodźstwie p. Kazimierz Sabbat w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Edwarda Raczyńskiego, nie mogącego z powodu niedyspozycji wziąć udziału w tym spotkaniu, odczyt następujący tekst Jego przygotowanego przemówienia:

" Wasza Eminencjo, Czcigodny Księżu Prymasie,
Jest dzisiaj moim miłym zadaniem serdecznie powitać Waszą Eminencję imieniem wielu tysięcy polskich rodzin mieszkających i pracujących w tym kraju.

Uchodźstwo nasze w W. Brytanii jest o wiele mniej liczne niż Amerykanie polskiego pochodzenia w St. Zjednoczonych czy w Kanadzie, czy polska emigracja we Francji a nawet w Niemczech. Ale jest ono szczególnie wartościowe, bo jego zrębem głównym są byli kombatanci, żołnierze, marynarze, lotnicy, którzy służyli Ojczyźnie ochotniczo i gotowi są dalej służyć w miarę sił i możliwości. Sledzą oni z najwyższym przejęciem zatem to co się w Polsce dzieje, wspierają hojnie w przesyłce leków i odzieży, czytają polskie książki i pisma i mają jasno sprecyzowane zdanie na temat sytuacji w kraju i postępowania jego obywateli.

Ze zgrozą przyjęli wiadomość o haniebnym zbrodni której ofiarą padł natchniony sługa Boży ks. Jerzy Popiełuszko.

Po roku 1980 uchodźstwo nasze zasiliły wartościowe młode jednostki, które musiały kraj opuścić-

Jest to więc uchodźstwo ideowe, którego poglądy nie bez znaczenia w opinii wolnego świata.

Witam Waszą Eminencję dość późno, bo miał Ksiądz Prymas okazję zetknięcia się z tą naszą polską gromadą w Szkocji, w angielskich Midlandach i niezawodnie mógł

się przekonać jak gorąco oni czują, jak gorąco kochają Ojczyznę i jak wierni są Kościołowi.

Ta wizyta najwyższego Dostojnika Kościoła Polskiego w Anglii jest dla nas wszystkich przeżyciem, skróciła jakby odległość dzielącą Polskę od Wysp Brytyjskich, krajów tak odmiennych jakby dzieliły je tysiące mil.

Mam nadzieję, że spotkanie okaże się równie krzepiące i dla nas i dla Dostojnego Gościa z Kraju.

Ze niewiele godzin powróci Wasza Eminencja do Warszawy, gdzie czekać będą najróżniejsze troski i zobowiązania. Wiemy dobrze, że Kościół nasz i Ksiądz Prymas będzie musiał dalej prowadzić obronę przeciw podstępnymp napaściom wrogich katolickiej Polsce czynników, obronę konieczną i stanowczą, rozsądną i nieugiętą, że troszczyć się wypadnie nadal o zabezpieczenie polskiej tradycji i polskiej kultury prawdziwie chrześcijańskiej. A uchoźstwo nasze weźmie w tej akcji obronnej taki udział, na jaki będzie je stać, ale z gorącym przekonaniem i na wszystkich dostępnych polach. Będziemy modlić się o łaskę Opatrzności i o moc wytrwania dla polskich księży i dla Księdza Prymasa i dla wszystkich pracujących w kraju stowarzyszeń zakonnych."

Po odczytaniu przemówienia Prezydenta Premier Kazimierz Sabbat dodał od siebie następujące:

"Dodam, że siłą uchoźstwa, szczególnie uchoźstwa naszego jest wierność Rzeczypospolitej, jest wierność naszym ideałom wyniesionym z wolnej Polski. Tę wierność okazujemy przez długie lata uchoźstwa. Jedną z tych zasad wyniesionych z kraju jest zrozumienie szczególnej roli Prymasa w dziejach Polski i w ustroju Polski w dniach i czasach kiedy władza Rzeczypospolitej znajduje się w trudnych warunkach, kiedy nie jest określona. Kiedy było bezkrólowie Prymas Polski spełniał rolę przywódcy narodu nie tylko w sprawach religijnych. Uchoźstwo nasze ma poprzednika Waszej Eminencji Ks. Kardynała Wyszyńskiego. Na Waszą Eminencję patrzy jak na interrexa Rzeczypospolitej Polskiej. Nie oczekujemy od Kościoła w Polsce podejmowania zadań politycznych, ale są ustroje w których walka o prawdę i walka o prawa człowieka stanie się także obowiązkiem czynników niez zaangażowanych w działalność polityczną.

W tej działalności ma Eminencja ze sobą nie tylko cały naród, ale i całe uchoźstwo polskie".

Komunikat Kancelarii Cywilnej Prezydenta R.P.
o obiedzie polsko-czechosłowackim.

Z inicjatywy Prezydenta Rzeczypospolitej Edwarda Raczyńskiego odbył się w dniu 26 czerwca 1985 r. w siedzibie Prezydenta Rzeczypospolitej obiad Polsko-Czechosłowacki. Wzięli w nim udział przedstawiciele emigracji czeskiej i słowackiej, członkowie Rządu Polskiego, Stronnictw i Ugrupowań politycznych zasiadających w Radzie Narodowej R.P. W czasie przyjęcia Prezydent Rzeczypospolitej wygłosił przemówienia w języku angielskim. Poniżej podajemy przemówienie w tłumaczeniu polskim:

"Drodzy Przyjaciele Czesi i Słowacy,

Miło mi powitać Panów w naszej siedzibie i to nie tylko ze względów politycznych, ale i dlatego że przez wiele lat łączyły mnie bardzo przyjazne stosunki z obu Waszymi narodami. Tak się złożyło, że jako dziecko pozostawałem w kontakcie z dwoma młodymi Czechami. Obaj bardzo byli mili, bezpośredni, szczerzy i znakomicie pracujący.

Od wczesnych więc lat żywiłem uczucia przyjaźni do naszych sąsiadów czechosłowackich. Potem, w ciągu ostatniej wojny, spotkałem się w tym kraju z Waszymi przedstawicielami i członkami rządu czechosłowackiego i z nimi pospołu doszliśmy do przekonania, że w interesie Europy, że w interesie naszej przyszłości i naszego bezpieczeństwa leży, abyśmy mówili językiem wspólnych pojęć i zapomnieli wszelkie urazy i wszelkie krzywdy z dawnych lat.

Brałem bardzo czynny udział w tych usiłowaniach i robiłem to z pełnym przekonaniem. Prace te aprobowali nasi zachodni alianci, a w szczególności Wielka Brytania, która zgadzała się na to i popierała zarówno nas jak i naszych czeskich partnerów w tym dziele.

Trwało to aż do roku 1941, to jest do chwili kiedy Związek Sowiecki, który z początkiem roku 1939 był partnerem Hitlera i ściśle z nim współpracował, nagle stał się członkiem Koalicji. Od tej chwili prace nasze zaczęły napotykać naduże trudności. Szczególnie Brytyjczycy już w roku 1942 przestali nas zachęcać do tego, przewidując to co później nastąpiło. Dawali nam do zrozumienia, że nie czują się na siłach do pomagania nam i że nie są całkowicie przekonani, iż będą mogli stać po stronie demokratycznych narodów Wschodniej i Środkowej Europy.

Podobnie i Wasz Rząd. Z prezydentem Beneszem łączyły mnie dobre stosunki i prawdziwa przyjaźń z Janem Masarykiem, który, nawiąsem wspomnę, mówił po polsku tak jak ja. Usiłowali oni oddziaływać na ważne osobistości w rządzie czechosłowackim, niestety napotkawszy na opozycję ze strony niektórych z nich, prezydent Benesz ostrożnie wycofał się z dalszych rozmów. W tej sytuacji musieliśmy porzucić myśl o "sui generis" federacji. Późniejsze usiłowania również nie powiodły się, tak że w końcu cała Europa Środkowa stała się łupem Sowietów.

Wiele czasu minęło od tych dni i dziś, po 40 latach, jedyna nadzieja dla nas i dla was, dla Środkowej Europy i innych narodów, leży w naszej ścisłej współpracy. Nie zagraża to nikomu. Naszym celem i zamiarem jest żyć w pokoju ze wszystkimi sąsiadami. Inne narody Europy Środkowej mają swoje trudności. Celem nadrzędnym dla nas wszystkich jest doprowadzenie w drodze przyjaznego porozumienia, do przyjaznej współpracy i zgody. Przebywając tu, poza granicami naszych krajów, możemy swobodnie zastanawiać się nad tymi sprawami i o nich dyskutować.

Nie mamy jednak możliwości wprowadzenia ich w czyn. O jednym wszakże musimy i będziemy pamiętać: Gdy w końcu te plany polityczne urzeczywistnią się, napewno spotkamy się z poparciem i zrozumieniem narodów naszych krajów.

Dyskutując nad tymi zagadnieniami w pojedynkę lub w małych grupach, możemy się spodziewać, że prędzej czy później inni również się do nas przyłączą.

Z tej przyczyn spotykamy się dziś w siedzibie Rządu RP i zaczynamy na nowo nasze wysiłki, po latach smutnych doświadczeń, które były naszym, waszym i innych udziałem. Kiedy zacniemy znów przyjazne rozmowy, kiedy razem określimy to do czego dążymy, aby poprawić naszą własną sytuację i naszych narodów, historia może zanotuje, że w Londynie, w roku obecnym coś się wydarzyło, że pojawiły się nowe myśli w naszym wspólnym wysiłku i współpracy.

Wierzę, że będzie to duży krok naprzód na drodze do sukcesu. Ogarnięty tym silnym uczuciem, pozdrawiam Panów i wnoszę Wasze zdrowie"

Ze strony Czesko-Słowackiej następujące przemówienie wygłosił po angielsku Prezes "Naarden Committee - Czechoslovakia" Ks.J. Lang S.J.

Mr. President, Mr. Prime-Minister,
my dear Czech, Polish and Slovak Friends !

We gather here in the Seat of the Polish Government in Exile today, and we may rightly call it a "historic" meeting. It is the year of the 40th anniversary of Yalta and of the victory of the Allied armies over Nazi Germany. Some ex-soldiers, Czechs, Poles and Slovaks, remembered it in the Westminster Abbey and some at Dunkirk during the recent festive commemorations.

But we know that the year 1945 was, in a way, but certainly for our Polish friends, a "sell-out" to the Soviets, the consequences of which are felt even today. Not only by those who remained abroad, in the Free World, but also by those in their native lands - Poland or Czechoslovakia. Our task and our duty is: to do something about it; to safeguard a better future; to plan and to work; to make this plan a reality!

It is necessary, as the President said, to prepare the ground, to meet, to get to know one another, to create a friendly atmosphere and to unite our efforts. Solidarity should be our aim, as we all have the same aim and purpose: to see our Home-Lands free! We must not remember the mistakes we made in the past. We should be looking FORWARD: to see what we can do to unite our efforts. "Solidarność" is the slogan of today, especially for our two brotherly countries.

We start with Czechoslovakia and Poland: some might ask why just these two countries.

First of all: because this work had started already during the war, when Czech, Polish and Slovak soldiers fought for the freedom of their countries here in Great Britain, side by side with the Allies; and Czechoslovak and Polish leaders responsibly planned for the future.

Secondly: our nations are so near to one another; the language is so similar; we have the same Christian Faith /just this year is a jubilee - 1100th anniversary of the death of St. Methodius/. SS Cyril and Methodius brought and preached the Faith in Great Moravia, from there it spread to Bohemia, and Czech princess Doubravka took it to Poland, marrying its Duke Mieszek.

So, from the very beginning of our history we have been sharing the same cultural and religious heritage.

Thirdly: the geographical position. Our countries are in the centre of Europe, a bridge between East and West, an important position, but we all know too well how vulnerable it is and has been in the past. That urges us to make sure that his territory is safe in the future so that its inhabitants,

our countrymen, may enjoy peace and prosperity.

Hence the plan for confederation, a close cooperation for the welfare and peaceful development of our nations: we begin with Czechoslovakia and Poland to prepare the ground. Later other countries and nations can be added to link the friendship and make it more secure, as was the aim of the confederation planned during the last war. All that can be developed and implemented later. The important task is: to begin, to take the first step towards this vital plan.

The attitude of our approach should be: generosity /just today we read in the priestly office about Abraham and Lot and their problem which was satisfactorily solved by Abraham's generosity/, not repeating the "old grudges", but rather being prepared to understand one another, prepared to listen, to see the difficulties to face them with sincerity and openness and without guile.

Being Slavs, living next to one another and possessing the same Christian heritage, we can begin /or rather continue on something already begun during the last war/ and, as the President said, we should be sure that we have initiated something which will develop into a better future for our countries and our nations.

=====
odbito z polecenia Ministra Sprawiedliwości
=====